



SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(674)

73. posiedzenie
Komisji Obrony Narodowej
i Bezpieczeństwa Publicznego
w dniu 4 marca 2003 r.

V kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o ustanowieniu programu wieloletniego „Wyposażenie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w samoloty wielozadaniowe” i zapewnieniu warunków jego realizacji.

(Początek posiedzenia o godzinie 15 minut 04)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Wiesław Pietrzak)

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Otwieram posiedzenie Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

Tematem dzisiejszego posiedzenia jest uchwalona przez Sejm w dniu 27 lutego 2003 r. ustawa o zmianie ustawy o ustanowieniu programu wieloletniego „Wyposażenie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w samoloty wielozadaniowe” i zapewnieniu warunków jego realizacji, druki sejmowe nr 1333, 1354, 1354A oraz druk senacki nr 343. Był to projekt pilny, rządowy.

Do reprezentowania rządu upoważniony został minister obrony narodowej. Na posiedzeniu miał być pan sekretarz stanu i zastępca ministra obrony narodowej Janusz Zemke, ale przeprasza Wysoką Komisję za swoją nieobecność. Rząd będzie więc reprezentował dyrektor generalny Ministerstwa Obrony Narodowej, pan Jakub Pinkowski.

Serdecznie witam pana dyrektora. Witam też członków komisji, witam wszystkich gości, witam pana generała Romana Baszuka, witam pana generała Marcina Krzywożyńskiego, ulubionego generała naszej komisji. Mamy z nim zawsze dużo wspólnego przy budżecie, chociaż ostatnio pan generał nie był obecny, podobno wolał odpoczywać.

(Dyrektor Departamentu Budżetowego w Ministerstwie Obrony Narodowej Marcin Krzywożyński: Miło słyszeć, Panie Przewodniczący, takie słowa.)

Że ulubiony? No, jak ulubiony generał prasy wojskowej, to i komisji oczywiście też.

Witam serdecznie posła sprawozdawcę, pana Grzegorza Woźnego, witam pana Mariana Szczepankiewicza z Ministerstwa Finansów, a także pana Tomasza Bulirę z Departamentu Prawnego w MON. Witam również ulubionego pana pułkownika Staronia z Biura Bezpieczeństwa Narodowego i pana Ryszarda Michalskiego z Ministerstwa Finansów. Biuro Legislacyjne reprezentuje dzisiaj pani Bożena Langner. Witam też pana Andrzeja Ciapińskiego z Ministerstwa Finansów. Serdecznie witam wszystkich obecnych, także przedstawicieli Radia Parlament, które nam towarzyszy.

A teraz przystępujemy do naszego posiedzenia. Opinie biura prawnego wszyscy panowie senatorowie mają, myślę, że mają je również goście.

Wobec tego, Panie Dyrektorze, prosiłbym nie tylko o przedstawienie zasadniczych założeń tej nowelizacji, ale i o ustosunkowanie się do treści opinii Biura Legislacyjnego Senatu. Proszę uprzejmie.

**Dyrektor Generalny Ministerstwa Obrony Narodowej
Jakub Pinkowski:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Jeszcze raz chciałbym przeprosić w imieniu pana ministra za jego nieobecność. On dopiero dzisiaj wieczorem wraca z Finlandii, pan minister obrony narodowej jest na posiedzeniu rządu, a minister Towpik miał wcześniej uzgodnione pewne terminy spotkań międzynarodowych, aczkolwiek odbywających się w Warszawie. Z tego powodu liczba reprezentantów resortu na poziomie politycznym obecnie się wyczerpała, w związku z czym pan minister obrony poprosił mnie o to, żebym mógł go dzisiaj, za zezwoleniem komisji, reprezentować.

Przedłożona przez rząd ustawa proponuje drobną zmianę w ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o ustanowieniu programu wieloletniego „Wyposażenie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w samoloty wielozadaniowe” i zapewnieniu warunków jego realizacji. W art. 3 tej ustawy Wysoka Izba, przyjmując ten program, określiła bardzo rygorystyczne warunki jego finansowania. Stwierdziła, że będzie on finansowany z budżetu państwa, ale w latach 2002–2010 wydatki budżetu państwa na realizację programu nie będą mogły przekroczyć rocznie 0,05% produktu krajowego brutto. W latach 2011–2015 wydatki te mają być określone zgodnie z ustawą budżetową. Narzuciło to prowadzącemu przetarg Ministerstwu Obrony Narodowej bardzo trudne wymogi dotyczące stworzenia właściwego systemu finansowania zakupu samolotu, ponieważ kwota 0,05% produktu krajowego brutto, o ile się nie mylę, wynosi w tej chwili mniej więcej – pan minister Michalski może to skorygować – około 400 milionów zł, czyli w tej wysokości mogą być płatności za samolot w ciągu najbliższych siedmiu lat.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Ryszard Michalski: Nie, nie, w tym roku.)

Tak jest, w tym roku, potem te płatności będą rosły. Ale to mniej więcej obrażuje, jakiego rzędu kwota, jakiej wielkości, może być w tej chwili wydatkowana z budżetu państwa.

To spowodowało, że oferenci byli zobligowani specyfikacją istotnych warunków zamówienia do zaproponowania określonych modeli finansowania. I właśnie ten oferent, który wygrał przetarg, to znaczy strona amerykańska, złożył – jak wszystkim z enuncjacji prasowych doskonale wiadomo – konkretną propozycję finansowania tego programu, opierającą się na kredycie przyznawanym przez Kongres Stanów Zjednoczonych na kwotę do 3 miliardów 800 milionów dolarów. Żeby jednak móc skorzystać z tego kredytu, jak również z instrumentów finansowych, które są oferowane przez stronę amerykańską, potrzebne jest doprecyzowanie postanowień tejże ustawy poprzez zwolnienie tego programu i możliwości zawarcia umowy o udzielenie tego kredytu z niektórymi obostrzeniami i ograniczeniami zawartych w ustawie o finansach publicznych. Ponieważ było to przedmiotem dyskusji podczas debat w sejmowej Komisji Obrony i Finansów Publicznych, od razu się odniosę do tej sprawy.

Zarówno członkowie resortu, jak i biura legislacyjnego rządu oraz Biura Legislacyjnego Sejmu byli zdania, że tego rodzaju zwolnienie powinno mieć charakter wyjątkowy, jednostkowy dla tego programu i powinno być zawarte w ustawie o ustanowieniu tego programu dotyczącego samolotów, a nie w ustawie o finansach publicznych. Jest to zgodne z zasadami legislacji, tak więc co do tego rozwiązania nie ma za-

strzeżeń. Przyjęcie tej poprawki umożliwi rządowi zawarcie umowy ze stroną amerykańską dotyczącą tego kredytu i finansowanie programu zgodnie z warunkami, które są zawarte w ofercie przedłożonej przez stronę amerykańską.

Odniosę się teraz, jeżeli można, Wysoka Komisjo, do uwag, które zostały przedstawione przez Biuro Legislacyjne Senatu.

W pktcie 1 proponuje się, żeby w sformułowaniu „w żadnym roku wykonywania programu nie może przekroczyć”... określenie „żadnym” zastąpić „każdym”, co nie zmienia merytorycznie przyjętej regulacji, a jest zgodne z zasadami poprawności językowej. Ja nie chcę prowadzić dyskusji na temat poprawności językowej, ale wydaje mi się, że język polski ma tę charakterystyczną cechę, która go odróżnia od wielu innych języków, iż występuje w nim tak zwane podwójne przeczenie, co na przykład dla osób mówiących językiem niemieckim bądź angielskim jest trochę nie logiczne. Bo u nas przeczy się podwójnie, mówi się na przykład: w żadnym wypadku nie mogłem tego zrobić. Jeżeli w żadnym wypadku nie mogłem czegoś zrobić, to dla Niemca czy Anglika znaczy, że mógłbym to zrobić w każdym wypadku, a po polsku tak się mówi.

A zatem dla mnie zamiana słowa „żadnym” na wyraz „każdym” to byłby raczej przejaw myślenia takiego, jak w języku angielskim lub niemieckim, przejaw obcy naturze języka polskiego. Ale, tak jak mówię, nie jestem polonistą ani filologiem, po prostu kiedyś zgłębiałem tajniki podwójnego przeczenia w języku polskim, zastanawiałem się nad tym i stąd mogę się o tym wypowiadać. Dlatego sugerowałbym, Wysoka Komisjo, aby – jeżeli w opinii Biura Legislacyjnego nie zmienia to merytorycznie przyjętej regulacji – po prostu tej poprawki nie wprowadzać.

Teraz pkt 2. Z uzasadnienia do projektu ustawy zawartego w druku sejmowym można wnosić, że kwota 3 miliardów 800 milionów dolarów ujmowana jest jako całość przyznanej pożyczki, podczas gdy w art. 3 ust. 6 nowelizowanej ustawy równowartość tych 3 miliardów 800 milionów dolarów jest traktowana jako roczne ograniczenie wykonywania programu. Wydaje się oczywiste, że chodzi tutaj o ograniczenie, które odnosi się do całości realizacji tego programu, co do tego nie ma żadnych wątpliwości.

Takie, a nie inne ujęcie zapisu ust. 6 to jest – jeżeli mogę dodać jeszcze dwa słowa – uszczegółowienie przepisu poczynione przez izbę poselską, ponieważ w przedłożeniu rządowym był dodawany tylko jeden ustęp, a mianowicie ust. 5. Podczas dyskusji, która się wówczas toczyła, dla wszystkich było jasne, że to ograniczenie odnosi się do realizacji całego programu. Chodziło o to, że w żadnym roku jego realizacji ta kwota nie może być przekroczona, żeby po prostu nie nastąpiła taka sytuacja, że w którymś roku będzie więcej, a potem byłoby generalnie mniej i że...

Trudno mi się w tym momencie do tego ustosunkować, bo przyznaję szczerze, że nawet mi do głowy nie przyszło, że tak można ten przepis rozumieć. Wydawało mi się, że tutaj nie ma żadnych wątpliwości. Jest tu obecny pan minister Michalski, który był też obecny na posiedzeniu komisji sejmowej, i może się do tego odnieść. Ja myślę, że ten zapis nie budzi żadnych wątpliwości.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dziękuję bardzo.

Czy pan minister Michalski z Ministerstwa Finansów chce zabrać głos?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Ryszard Michalski: Tak, jeśli można.)

Proszę bardzo.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Ryszard Michalski:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Chciałbym się odnieść, tak dodatkowo, właśnie do tego punktu. Otóż specyfika finansowania zakupu samolotu wielozadaniowego polega na tym, że skala wykorzystania środków kongresowych udostępnionych nam w formie kredytu będzie właściwie zależała od naszej decyzji. W związku z tym rzeczywiście trudno powiedzieć, kiedy dokładnie nastąpi największe wykorzystanie tych środków. Moim zdaniem ten zapis jest dopuszczalny. Jest rzeczą oczywistą, że nie dostaniemy z tego kredytu kongresowego więcej środków, niż nam przyznano, ale nie jesteśmy w stanie dzisiaj powiedzieć, kiedy to nastąpi. Dlatego tego typu zapis, że każdego roku, do roku 2015, nie możemy się zadłużyć na więcej niż 3 miliardy 8 milionów dolarów, jest bezpieczny i uzasadniony. Dziękuję.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dziękuję bardzo.

Czy jeszcze ktoś z gości chciałby zabrać głos?

Pan poseł sprawozdawca?

Posel Grzegorz Woźny:

Ja chciałbym tylko potwierdzić to, co mówili pan minister i pan dyrektor. W przedłożeniu rządowym był wymieniony tylko ust. 5. Sejm dodał ust. 6, ponieważ kwota 3 miliardów 8 milionów dolarów była podana w uzasadnieniu, stąd też teraz, przez dodanie ust. 6, znalazła się w ustawie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Biuro Legislacyjne?

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Bożena Langner:**

Dziękuję bardzo.

Nie zmiernam do tego, żeby tutaj prowadzić dyskusję na temat poprawności językowej. Podtrzymuję swoją uwagę, bo wydaje mi się, że to by było z korzyścią dla tej ustawy i w niczym by jej nie zmieniało, za to lepiej i dobitniej byłoby wyrażone to, o co w istocie chodziło w przedstawionym uregulowaniu.

Jeżeli mogę, chciałabym za to poprosić państwa jeszcze o odniesienie się do tej uwagi ogólnej związanej z konstytucyjnością ustawy, bo to zapewne również było

rozważane w Sejmie. Chodzi mi o art. 216 ust. 5. Jesteśmy teraz szczególnie zobowiązani do rozważania ustaw w kontekście ich zgodności z konstytucją, a my, jako Biuro Legislacyjne, po prostu nie mamy takiej możliwości, żeby wyliczyć wysokość tych zobowiązań w ich rzeczywistej wysokości i w wysokości wymaganej. Tak więc prosiłabym o jakiś komentarz ze strony państwa, również w kontekście zgodności tej ustawy z konstytucją. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dziękuję bardzo.

(Dyrektor Generalny Ministerstwa Obrony Narodowej Jakub Pinkowski: Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Przepraszam...)

Kto? MON czy...

**Dyrektor Generalny Ministerstwa Obrony Narodowej
Jakub Pinkowski:**

Przepraszam, że tak się wyrwałem do tablicy, niewywołany przez pana przewodniczącego.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Ja bym się podjął odnieść do tego. Mianowicie żaden zapis ustawy nie zniesie tej bariery, która wynika z art. 216 ust. 5 konstytucji, a zatem możliwość skorzystania z dodatkowego kredytu przez rząd polski na warunkach, które będą wynikały ze znolizowanej ustawy o ustanowieniu programu samolotowego w niczym nie zwolni rządu od odpowiedzialności za przestrzeganie konstytucyjnej normy i nieprzekraczanie granicy wynikającej bezpośrednio z konstytucji. Z wyjaśnień, których pan minister udzielał na posiedzeniu Komisji Finansów Publicznych – w tej chwili, jeżeli pan przewodniczący pozwoli, mógłbym powiedzieć coś więcej – wynika, że nie ma żadnego zagrożenia tym, żeby jakieś bariery, nie tylko te wynikające z ustawy konstytucyjnej, lecz także z ustawy o finansach publicznych, zostały w związku z tym kredytem przekroczone.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dziękuję bardzo.

Ja tylko przytoczę ust. 5 w art. 216: otóż nie wolno zaciągać pożyczek lub udzielać gwarancji i poręczeń finansowych, w następstwie których państwowy dług publiczny przekroczy 3/5 wartości rocznego produktu krajowego brutto. Dalej czytamy, że sposób obliczania wartości rocznego produktu krajowego brutto oraz państwowego długu publicznego określa ustawa.

To tyle tytułem uzupełnienia: 3/5 produktu krajowego brutto. To nie przekroczy tej kwoty.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Ryszard Michalski: W żaden sposób.)

W żaden sposób.

Czy jeszcze ktoś z państwa?

Biuro Bezpieczeństwa Narodowego?

**Główny Specjalista
w Departamencie Zwierzchnictwa Prezydenta RP nad Siłami Zbrojnymi
w Biurze Bezpieczeństwa Narodowego
Władysław Staroń:**

Panie Przewodniczący, Wysoka Komisjo, Biuro Bezpieczeństwa Narodowego opiniowało ten tekst na wcześniejszym etapie prac legislacyjnych, nie zgłaszając żadnych uwag. Dziękuję.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dobrze.

Pytania panów senatorów, proszę.

Senator Józef Dziemdziała:

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Myślę, że wskazanie przez Biuro Legislacyjne tej niepoprawności gramatycznej jest dokonane trochę niefortunnie. Bo kiedy czytamy ten art. 1 dotyczący art. 3 ust. 6 ustawy znowelizowanej, wychodzi na to, że przyrost państwowego długu publicznego z tytułu zobowiązań nie może przekroczyć równowartości 3 miliardów 800 milionów dolarów w żadnym roku wykonywania programu. A przecież program jest wykonywany w każdym roku, a nie w żadnym. Proszę zwrócić na to uwagę.

Co ja bym tu proponował, jaki zapis, bo to prawdopodobnie było robione pośpieszenie i jest napisane trochę nie po polsku? Proponuję napisać: przyrost państwowego długu publicznego z tytułu zobowiązań, o których mowa w ust. 5, w żadnym roku wykonywania programu nie może przekroczyć równowartości 3 miliardów 800 milionów dolarów. Wtedy te dwa zabezpieczenia, o których mówiono, te dwa negatywne stwierdzenia, one są logiczne, natomiast nie jest logiczne użycie tu słów „w żadnym roku wykonywania”, bo ten program będzie wykonywany w każdym roku, a nie w żadnym. Tu zaś chodzi o to, że w żadnym roku nie można być przekroczyć równowartości 3 miliardów 800 milionów dolarów. Dlatego proponuję, Panie Przewodniczący, aby przyjąć pewną poprawkę redakcyjną. Jeszcze raz przeczytam dokładnie ten punkt: przyrost państwowego długu publicznego z tytułu zobowiązań, o których mowa w ust. 5, podczas wykonywania programu w żadnym roku nie może przekroczyć równowartości 3 miliardów 800 milionów dolarów. I wtedy w tym zapisie nie ma określenia „w żadnym roku wykonywania programu”. Ten program jest wykonywany przez ileś tam lat, do 2010 r., a nawet dłużej, czyli dla mnie on jest wykonywany w każdym roku, a długu nie może być w żadnym.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dziękuję.

Pan senator Podkański.

Senator Lesław Podkański:

Zanim jeszcze odniosę się do proponowanych zmian, mam pytanie do rządu, bardziej poważne, związane generalnie z realizacją tego programu i offsetu w ogóle.

Docierają do mnie bardzo niepokojące informacje na temat tego, że z offsetem mogą być bądź już są bardzo poważne problemy. Dlatego zadaję pytanie i proszę o odpowiedź: na ile wiarygodne jest dzisiaj stanowisko rządu, zgodnie z którym offset na F-16 w ogóle będzie realizowany? Czy przypadkiem nie dojdziemy do Grippena? Bo my dostosowujemy ustawę do potrzeb tak zwanych wymogów finansowych dotyczących F-16. A jeśli za sześć, siedem tygodni okaże się coś innego? Nie chciałbym tego, ale mówię o tak zwanym pragmatyzmie życia. Tak więc chcę dzisiaj uzyskać od rządu bardzo jednoznaczną informację, że prawdopodobieństwo wybrania F-16 jest cały czas blisko 100%. Bo jeśli to będzie mniej, to przedmiot sprawy i w ogóle cała nowelizacja tej ustawy, mimo że jest ona pilnym projektem rządowym, stają pod znakiem zapytania. To jest pierwsza sprawa.

I druga sprawa, dotycząca tego nieszczęsnego sformułowania. Ja proponuję inną wersję, bo twierdzę, że nie będzie przyrostu państwowego długu publicznego, jeśli program nie będzie wykonywany. Czyli dla mnie w tym momencie to zestawienie wykonywania programu z długiem w ogóle jest bezprzedmiotowe. Brzmienie tego zapisu powinno być, moim zdaniem, takie: przyrost państwowego długu publicznego z tytułu zobowiązań, o których mowa w ust. 5, nie może przekroczyć równowartości 3 miliardów 800 milionów dolarów rocznie. To wszystko. Proszę o ustosunkowanie się do mojej propozycji. Czy ta wersja nie jest najbardziej czytelna i czy nie spełnia również wymogów wnioskodawców? Dziękuję.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dziękuję.

Czy jeszcze są pytania?

Chciałbym tylko zauważyć, że ustawa nie dotyczy samolotu F-16, tylko samolotu wielozadaniowego, czyli nie mówi się o nazwie, o szczegółach. Ustawa dotyczy w ogóle samolotu wielozadaniowego i tego programu, który rząd bierze na swoje barki.

(Głos z sali: Dotyczy kredytu amerykańskiego.)

Proszę bardzo, kto z panów?

(Senator Lesław Podkański: Ale proszę mnie uspokoić.)

Pan dyrektor Pinkowski.

**Dyrektor Generalny Ministerstwa Obrony Narodowej
Jakub Pinkowski:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Ja bym zaczął od ostatniej sprawy. Panie Senatorze, my byśmy chcieli, żeby to było zapisane tak, jak pan senator zaproponował, bo wtedy byśmy mogli kupić nie czterdzieści osiem samolotów, tylko dużo więcej. Za 3 miliardy 800 milionów dolarów moglibyśmy ich kupić tyle, że ho, ho, ale to by wymagało zmian również w innych częściach ustawy. Tak że tutaj to sformułowanie „rocznie” po prostu...

(Przewodniczący Wiesław Pietrzak: Już widać protest Ministerstwa Finansów.)

Nie, nie, ja w tej chwili po prostu odnoszę się na gorąco do słów pana senatora. Bo to by rzeczywiście dawało możliwość przyrostu długu na 3 miliardy 800 milionów dolarów każdego roku, a to nie o to chodzi. Chodzi o to, żeby ta kwota odnosiła się do całości programu. W opinii pana ministra Zemkego, który odnosił się do tej propozycji

sejmowej podczas posiedzenia komisji, ust. 6 rzeczywiście nakłada na rząd pewnego rodzaju hamulce – taka była intencja inicjatywy poselskiej – ale pozwala też rządowi sensownie wykonywać ten program, także z tym ograniczeniem, pozostawiając parlamentowi kontrolę nad wielkością przyrostu zadłużenia. To nie będzie w tej chwili wynikało tylko i wyłącznie z uzasadnienia, ale także z ustawy.

W tym momencie odniósłbym się do kwestii podniesionej przez pana senatora, żeby dodać słowa „podczas wykonywania programu”. Jak się wydaje, to określenie „w żadnym roku wykonywania programu” odnosi się do całego czasu, w którym ten program jest wykonywany, a zatem jest to dość precyzyjnie napisane, przynajmniej z naszego punktu widzenia, i nie ma tutaj konieczności doprecyzowania.

Odniosę się teraz do sprawy, która wykracza poza kwestie legislacyjne, a mianowicie do sprawy offsetu. Rzecz wygląda w ten sposób. Został rozstrzygnięty przetarg, obie strony są tymi kwestiami związane w terminach wynikających z ustawy. Jak wiadomo, od momentu zawarcia umowy podstawowej jest sześćdziesiąt dni na to, żeby zawrzeć umowy offsetowe. I z tego właśnie względu – nie tyle po to, żeby stanowisko Polski w kwestiach dotyczących offsetu nie uległo osłabieniu, co raczej po to, żeby zachować pewną swobodę prowadzenia negocjacji – została podjęta decyzja, jak wszyscy państwo wiecie, że umowa podstawowa nie zostanie zawarta 28 lutego. Są bowiem pewne kwestie dotyczące offsetu, które być może są odbierane jako niepokojące.

Ja jednak pozwoliłbym sobie powiedzieć takie zdanie. Mam czasami wrażenie – i to jest wrażenie wszystkich w Ministerstwie Obrony Narodowej – że w momencie, kiedy dyskutujemy o offsecie, nie do końca precyzyjnie odnosimy się do tego, czym w ogóle jest offset. Offset to jest, Wysoka Komisjo, biznes, który musi się opłacać obu stronom. To znaczy musi się opłacać zarówno stronie polskiej, jak i temu, który te pieniądze będzie w Polsce inwestował. I to powoduje, że te kwestie nie są proste i wymagają szczegółowego przedyskutowania. Z tego, co wiem, nie ma w tej chwili powodów do niepokoju, ale ta kwestia była przedmiotem dyskusji w Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych w Sejmie, a w każdej chwili może być dyskutowana tutaj.

Tak więc odpowiadam pokrótce, bo nie znam szczegółów, jako że nie biorę udziału w negocjacjach offsetowych: tego problemu nie ma. Są skomplikowane kwestie natury biznesowej, technicznej, w związku z czym została podjęta decyzja o przełożeniu terminu podpisania umowy podstawowej po to, żeby nad stroną polską nie wisiała ta gilotyna, że mamy już tylko sześćdziesiąt dni i potem koniec. Oczywiście, tak jak mówił pan minister Zemke, Grippen jest wyjściem rezerwowym, ale tutaj nikt tego nie traktuje na takiej zasadzie, że... Myślę, że nie muszę tego dopowiadać, Panie Przewodniczący. Dziękuję.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dziękuję bardzo.

Nawet nie Grippen, tylko ewentualnie ten, który był drugi, ale...

(*Głos z sali:* Drugi był Grippen.)

Proszę bardzo, czy panowie senatorowie chcą zabrać głos? Czy ewentualnie istnieje takie zapotrzebowanie, żeby powiedzieć dwa zdania na temat offsetu?

Jest pan generał Baszuk, który brał udział w pracach, zresztą pan minister Michalski również.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Ryszard Michalski*: Jeśli można, to trzy słowa do tego punktu.)

Tak, proszę.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Ryszard Michalski:**

Padły tu ze strony panów senatorów dwie propozycje. Ja chciałbym tylko przypomnieć panom senatorom, że autorką tej poprawki jest pani profesor Zyta Gilowska. Za tym ujęciem kryje się pewna myśl. Chciałbym może tutaj tę myśl troszkę objaśnić, tak jak ja ją rozumiem. Otóż pani profesor chodziło o to, żebyśmy przypadkiem za bardzo się nie zadłużyli, na przykład każdego roku właśnie na kwotę 3 miliardów 800 milionów dolarów. A użycie określenia „w każdym roku” też mogłoby być rozumiane tak, że w każdym roku możemy się zadłużyć na 3 miliardy 800 milionów dolarów. Na to oczywiście w żaden sposób byśmy nie mogli pozwolić w Ministerstwie Finansów, ale jest takie niebezpieczeństwo, bo wprowadzenie określenia „w każdym roku” sugeruje, iż możemy rokrocznie wykorzystać 3 miliardy 800 milionów dolarów.

Ten zapis wydaje mi się więc miarę poprawny, tym bardziej że po ust. 5 jest przecinek. A sformułowanie „w żadnym roku wykonywania programu”? Tu pani profesor chodziło wyraźnie o to, jak to mówimy w finansach, założenie *capful*, to znaczy ograniczenia górnego na cały program. Chyba właśnie tak pani profesor by wyjaśniła swoją poprawkę. Obawiam się więc, że gdybyśmy tutaj chcieli coś zmienić, to i tak w Sejmie będzie riposta, to znaczy posłowie przywrócą ten tekst. Bo tu chodzi właśnie o tę myśl, że to nie może przekroczyć w dowolnym punkcie czasowym realizacji programu 3 miliardów 800 milionów dolarów. Dziękuję.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Panie Ministrze, to zabrzmiało troszeczkę jak straszenie nas...

(*Głos z sali*: Panią Zytą?)

Tak, panią Zytą Gilowską, a w nas budzi to sprzeciw. Teraz dopiero możemy pomyśleć, jak... (*Wesołość na sali*)

(*Głos z sali*: Możemy nie osiągnąć platformy porozumienia.)

Proszę bardzo.

Senator Józef Dziemdziała:

Panie Ministrze, ja nie podtrzymałem tu poprawki zaproponowanej przez Biuro Legislacyjne i nie zamieniłem słowa „żaden” na „każdy”. Chodziło mi tylko o doprecyzowanie, bo kiedy czytamy art. 1 dotyczący art. 3 ust. 6 ustawy nowelizowanej, to naprawdę wynika z tego zapisu, że w żadnym roku wykonywania programu, a program jest wykonywany w każdym roku. Mnie chodziło tylko o to, żeby to sformułowanie „w żadnym roku” przenieść dalej. Gramatycznie byłoby to tak, że po przecinku, o którym pan mówił, po ust. 5, byłoby określenie „podczas wykonywania programu”, bo okres wykonywania programu będzie taki, jaki będzie, i jeszcze może być przedłużany na dziesięć, a nawet piętnaście lat. A później byłoby napisane „w żadnym roku”, czyli właśnie to, o co chodziło. Ja taką poprawkę zgłaszam, biorę na siebie. Akurat panią

Zytę Gilowską trochę znamy, ona chyba trochę szybciej mówi, niż myśli, i dlatego nie doprecyzowała swojego stanowiska. Oczywiście, jak tutaj zdecydujemy, tak zostanie, ale ja oficjalnie chciałbym zgłosić tę poprawkę. Jeszcze raz powiem: przyrost państwowego długu publicznego z tytułu zobowiązań, o których mowa w ust. 5, podczas wykonywania programu w żadnym roku nie może przekroczyć równowartości 3 miliardów 800 milionów dolarów. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

A co Biuro Legislacyjne na taką treść poprawki?

**Główny Specjalista do spraw Legislacji
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Bożena Langner:**

Dziękuję.

Z całym szacunkiem dla pana senatora, skoro państwo nie poszli moim tokiem rozumowania, powiem, że ta poprawka pana senatora jest na pewno jeszcze większym doprecyzowaniem. Ale chyba nie ma wątpliwości, że istnieje konieczność wniesienia jakiejś poprawki, tym bardziej że ta ustawa jest opracowywana w trybie pilnym.

Jeżeli już jestem przy głosie, to może poprosiłabym jeszcze o takie dobitne podkreślenie... Bo jak rozumiem, poprawka pana senatora Podkańskiego jest poprawką bardzo daleko idącą, prawda? I ma poważne skutki finansowe, właściwie dużo większe niż istota tej ustawy. To też należałoby brać pod uwagę, chociażby w kontekście jej zgodności z konstytucją. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Ale pan senator Podkański tylko poddał to pod dyskusję, a nie zgłaszał tego jako poprawki.

Senator Lesław Podkański:

Oficjalnie ją wycofuję. MON poparł, ale ja wycofuję.

(*Dyrektor Generalny Ministerstwa Obrony Narodowej Jakub Pinkowski: Traktuję tę poprawkę jako przejaw sympatii pana senatora do resortu obrony narodowej.*)

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Tylko i wyłącznie.

Proszę bardzo, pan poseł.

Poseł Grzegorz Woźny:

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Chciałbym tylko jeszcze raz powiedzieć, że przedłożenie rządowe miało jedynie ust. 5, dodany do ustawy z 22 czerwca. W tym ust. 5 nie było tej kwoty 3 miliardów

800 milionów dolarów, choć była oczywiście w uzasadnieniu do projektu nowelizacji ustawy. Ust. 6 wprowadza tę kwotę 3 miliardów 800 milionów dolarów, która odnosi się do całego czasu wykonywania programu.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dziękuję bardzo.
Czy jeszcze ktoś?
Proszę bardzo, pan senator Adamski.

Senator Jerzy Adamski:

Wobec tego mam pytanie, czy ten ust. 6 jest potrzebny.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Już było to tutaj wyjaśniane, że on nie powstał jako projekt rządowy, on został dopisany.

(Głos z sali: On nam nie przeszkadza.)

(Głos z sali: A pomaga? W czym?)

W lepszym samopoczuciu Ministerstwa Finansów.

(Głos z sali: Nawet nie.)

Nawet nie.

Proszę bardzo, pan senator Konieczny.

Senator Janusz Konieczny:

Panie Przewodniczący, z uwagi na fakt, że ustawa jest wniesiona w trybie pilnym oraz to, że ta poprawka, którą zgłosił pan senator Dziemdziała, ładnie brzmi, na pewno ładnie brzmi, ale nie zmienia zapisu, składam wniosek o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przewodniczący Wiesław Pietrzak:

Dziękuję.

Czy są inne wnioski? Nie widzę zgłoszeń.

Wobec tego głosujemy nad wnioskiem...

(Senator Józef Dziemdziała: Był wniosek dotyczący daleko idącej poprawki.)

Nie, przepraszam, nie było zgłoszenia poprawki.

(Senator Józef Dziemdziała: Było, jak to nie.)

Była?

(Senator Józef Dziemdziała: Oczywiście, przecież oficjalnie ją zgłosiłem.)

Rozumiem.

Pytam Biuro Legislacyjne: nad czym najpierw powinniśmy głosować? Nad poprawką?

(Główny Specjalista do spraw Legislacji w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Bożena Langner: Najpierw wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.)

Bez poprawek. Dziękuję.

Kto jest za wnioskiem senatora Janusza Koniecznego o przyjęcie ustawy bez poprawek? Kto jest za tym wnioskiem? (3)

Kto jest przeciw? (2)

Kto się wstrzymał od głosu? (1)

(Głos z sali: Pełna demokracja. Jeden głos rozstrzygnął sprawę.)

Wobec tego ustawa została przyjęta przez naszą komisję bez poprawek.

Kto z panów senatorów, na ochotnika, będzie sprawozdawcą?

(Głos z sali: Może wnioskodawca?)

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Nie, akurat odwrotnie. Senator Józef Dziemdziała będzie sprawozdawcą.

Serdecznie dziękuję państwu za udział w posiedzeniu. Dziękuję stronie rządowej, dziękuję panu posłowi, dziękuję Biuru Bezpieczeństwa Narodowego, dziękuję Biuru Legislacyjnemu i Radiu Parlament, że nam towarzyszyły.

Zamykam posiedzenie Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

(Koniec posiedzenia o godzinie 16 minut 38)

